

جستاری در باب ماهیت و واژگان بدیل حجاب؛ براساس آموزه‌های اسلامی -
عبدالرضا اصغری، امیررضا قانع، الهه قانع
فصلنامه تخصصی مطالعات قرآن و حدیث سفینه
سال شانزدهم، شماره ۶۴ «ویژه زن و خانواده»، پاییز ۱۳۹۸، ص ۱۰-۲۰

جستاری در باب ماهیت و واژگان بدیل حجاب؛ براساس آموزه‌های اسلامی

عبدالرضا اصغری*

امیررضا قانع**

الهه قانع***

چکیده: حجاب، یکی از احکام اسلام است که توجه همه جانبه این دین به تمام جهات زندگی انسان‌ها را نشان می‌دهد. در قانون پوشش، هم به حقوق عمومی زنان به عنوان نیمی از پیکره اجتماع، و هم به حقوق عمومی خانواده به عنوان واحدی اجتماعی، و هم به نسل آینده توجه شده است. با در نظر گرفتن تبعات اخلاقی و فرهنگی حاکم بر اجتماع در صورت عدم رعایت حجاب؛ کلیه این امور موجب می‌شود به این موضوع پردازیم که آیا با وجوب حجاب می‌توان از آزار رساندن به زنان جلوگیری کرد یا خیر؟ و مهم‌تر اینکه آیا وجوب حجاب برای جنس مونث، به نوعی تهدید است یا فرصت؟

کلیدواژه‌ها: تبعات اخلاقی؛ فلسفه حجاب؛ ایجاد امنیت؛ فرصت.

*. استادیار دانشگاه علوم اسلامی رضوی.

**. کارشناس ارشد مدیریت اصلاح و کیفرهای قضایی؛ دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری، طلبه حوزه علمیه خراسان
Amirghanej88@gmail.com

***. دانشجوی فقه و حقوق دانشگاه شهید مطهری (ره).

حجاب زن حافظ اخلاق و بیانگر تقوا و عفت در سطح جامعه است، مردان بر خلاف زنان از ظرافت، دلربایی و جاذبه‌های شدید جنسی که بر اساس حکمت الهی در وجود زنان قرار داده شده بر خوردار نیستند، از این رو حجاب کامل بدن بر مردها تشریع نشده است، اما پوشیدن لباس ساده و متین و مناسب با فرهنگ اسلامی بر آنان توصیه شده است. زنان نیز با رعایت پوشش و حجاب اسلامی می‌توانند در جامعه حضور یابند. در این مقاله پس از بررسی مفهوم و تاریخچه حجاب، و پاسخ به شبهه‌ای درباره حجاب به این نتیجه رسیده‌ایم که هدف اصلی حجاب انحصار کامیابی‌های جنسی به محیط خانواده به صورت مشروع و جلوگیری از طغیان غریزه جنسی و گسترش فساد و تباهی اخلاق در سطح جامعه می‌باشد.

۱. مفهوم‌شناسی حجاب

حجاب در لغت دارای معانی متعدد مانند پوشش، وسیله، حایل و... است. «حجب: الحجاب: الستر. وامرأة محجوبة: قد سترت بستر»^۱ حجاب یعنی محجوب بودن زن از دید مرد؛ از این نظر، حجاب فقط پوشش نیست، بلکه پوشش ابزاری برای تحقق حجاب است.

۱-۱. واژگان بدیل حجاب در قرآن

کلمه حجاب در قرآن کریم به معنی پرده آمده است، از جمله در: آیه ۴۶ سوره اعراف؛ آیه ۵ سوره فصلت و آیه ۵۱ سوره شوری. و تنها در آیه ۵۳ احزاب در ارتباط با پوشش و مستوری زن به کار رفته است، خداوند در آیه شریفه به مؤمنین امر می‌کند از پشت حجاب (پرده) با همسران پیامبر سخن بگویند. آنچه در قرآن

۱. ابن منظور، لسان العرب، ج ۱، ص ۲۹۸.

به عنوان پوشش زن آمده، کلمه خمار در آیه ۳۱ سوره نور و کلمه جلباب در آیه ۵۹ سوره احزاب است.

اهل لغت، فقها و مفسران خمار را به معنی چیزی که سر و گردن با آن پوشانده می‌شود، آورده‌اند (الزبیدی، ۱۲۰۵، ج ۳، ص ۱۸۸؛ الطبری، ۱۴۱۵، ج ۲، ص ۴۸۴). در قرآن آمده است: «ولیضربن بخمرهن علی حیوهن» (نور، ۳۱) زنان خمارها را بر گریبانشان بزنند.

برخی خمار را به معنای مقنعه دانسته‌اند و این معنا در ترجمه‌های فارسی به چشم می‌خورد، در حالی که خمار لباس مخصوص عرب‌های آن زمان است. خمار پارچه‌ای است که مثل عمامه دور تا دور سر می‌بندند و همه سر و بخش عمده صورت را با آن می‌پوشانند و دنباله آن را تا قسمت پایین کمر رها می‌کنند. قرآن تصریح می‌کند که زنان باید این گونه لباس بپوشند. پس روسری‌های امروزی و مقنعه‌ها مصداق خمار نیست. (علم الهدی، ۱۳۹۱، ص ۲۶)

ترجمه فارسی جلباب، چادر است؛ یعنی پوشش سراسری. ام سلمه نقل می‌کند: «لما نزلت هذه الآية خرج نساء الانصار كأن علی رؤسهن الغربان من اكسية سود يلبسنها»؛ وقتی این آیه بر پیغمبر نازل شد زنان انصار از خانه‌ها بیرون آمدند و عباهای سیاه رنگ پوشیده بودند که گویا بر سر اینها کلاغ‌ها نشسته‌اند. (درالمشور، ذیل آیه ۵۹ احزاب)

۲. معنای اصطلاحی حجاب

اصطلاح «حجاب» در مورد پوشش زن، یک اصطلاح جدید است چرا که در قدیم مخصوصاً در اصطلاح فقها در کتاب‌های صلاه و نکاح، کلمه «ستر» به کار می‌رفت. معنای رایج و شایع، لغت حجاب «پرده» است که اگر در مورد پوشش به کار برده می‌شود به اعتبار پشت پرده واقع شدن زن است. همین امر موجب شده که عده‌ای گمان کنند که اسلام خواسته زن همیشه پشت پرده و در خانه محبوس باشد، در حالی که وظیفه پوشش برای زنان به این معنا نیست که از خانه بیرون

نروند، بلکه برای این است که زن در معاشرت خود با مردان بدن خود را بپوشاند و به جلوه‌گری و خودنمایی نپردازد. (طباطبایی نسب، ۱۳۹۳، ص ۹۴)

۳. تاریخچه حجاب

بر اساس گواهی متون تاریخی، در بیشتر ملت‌ها و آیین‌های جهان، حجاب در بین زنان معمول بوده است؛ دانشمندان، تاریخ پوشش زن را به دوران ما قبل تاریخ و عصر حجر نسبت می‌دهند. کتاب زن در آینه تاریخ پس از طرح مفصل علل و عوامل تاریخی حجاب، می‌نویسد:

با توجه به مدعا و بررسی آثار و نقوش بدست آمده، پیدایش حجاب به دوران پیش از مذاهب مربوط می‌شود و به این دلایل، عقیده عده‌ای که می‌گویند «مذهب» موجب حجاب می‌باشد صحت ندارد، ولی باید پذیرفت که در دگرگونی و تکمیل آن بسیار موثر بوده است. (رجبی، ۱۳۸۷، ص ۲۷)

در ادامه به بررسی حجاب در دورانهای مختلف می‌پردازیم:

الف) حجاب در ایران باستان

ویل دورانت می‌نویسد:

زنان طبقات بالای اجتماع جرئت آن نداشتند که جز در تخت روان روپوش‌دار از خانه بیرون بیایند. هرگز به آنان اجازه داده نمی‌شد که آشکارا با مردان آمیزش (اختلاط) کنند. زنان شوهردار حق نداشتند هیچ مردی را، ولو پدر یا برادرشان باشد، ببینند. در نقش‌هایی که در ایران باستان بر جای مانده، هیچ صورت زن دیده نمی‌شود و نامی از ایشان به نظر نمی‌رسد. (دورانت، بی‌تا، ص ۵۲۰)

ب) هخامنشیان

پارسی‌ها به وسیله کوروش، دولت ماد را از میان برداشته و سلسله هخامنشی را تأسیس کردند. آنها از نظر لباس همانند مادها بودند. در مورد پوشاک خاص زنان

این دوره آمده است: «از روی برخی نقوش مانده از آن زمان، به زنان بومی برمی‌خوریم که پوششی جالب دارند. پیراهن آنان پوششی ساده و بلند یا دارای راسته چین و آستین کوتاه است. به زنان دیگر آن دوره نیز برمی‌خوریم که از پهلوی به اسب سوارند. اینان چادری مستطیل بر روی همه لباس خود افکنده و در زیر آن، یک پیراهن با دامن بلند و در زیر آن نیز، پیراهن بلند دیگری تا به مچ پا نمایان است. (ضیاء پور، بی‌تا، ص ۵۶)

۴. انواع حجاب در ادیان بزرگ الهی

الف) حجاب در شریعت حضرت ابراهیم علیه السلام

در تورات در باره حجاب در آیین مقدس حضرت ابراهیم علیه السلام می‌خوانیم: «رفقه» چشمان خود را بلند کرده و اسحاق را دید و از شتر خود فرودآمد؛ زیرا از خادم پرسید: این مرد کیست که در صحرا به استقبال ما می‌آید؟ خادم گفت: آقای من است، پس برقع خود را گرفته، خود را پوشاند. (رجبی، ۱۳۸۷، ص ۳۴ به نقل از: تورات، سفر پیدایش، باب ۲۴، شماره ۶۴ و ۶۵)

ب) حجاب در آیین یهود

در تلمود - که یکی از کتاب‌های مهم دینی و در حقیقت فقه مدون و آیین نامه زندگی یهودیان است -، در مورد چگونگی آفرینش زن آمده است: خداوند این نکته را مورد توجه قرار داد که زن را از کدامین عضو آدم بیافرینند، او فرمود من زن را از سر آدم نمی‌آفرینم تا آنکه سبکسر نگردد. من زن را از قسمتی از بدن آدم (دنده آدم) که همواره پوشیده و نهفته است می‌آفرینم تا آن که موجودی محجوب و عقیف بار آید. (کهن، ترجمه گرگانی، بی‌تا، ص ۱۷۸)

ج) حجاب در آیین مسیحیت

پولس در رساله خود به قرنثیان تصریح می‌کند:

«اما می‌خواهم شما بدانید که سر هر مرد، مسیح است و سر زن، مرد و سر مسیح، خدا. هر مردی که سر پوشیده دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌نماید. اما هر زنی که سر برهنه دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌سازد؛ زیرا این چنان است که تراشیده شود؛ زیرا اگر زن نمی‌پوشد، موی را نیز ببرد و اگر زن را موی بریدن یا تراشیدن قبیح است باید بپوشد؛ زیرا که مرد را نباید سرخود را بپوشد؛ چون که او صورت و جلال خداست، اما زن جلال مرد است؛ زیرا که مرد از زن نیست، بلکه زن از مرد است و نیز مرد به جهت زن آفریده نشد بلکه زن برای مرد. از این جهت می‌باید عزتی بر سر داشته باشد به سبب فرشتگان... در دل خود انصاف دهید آیا شایسته است که زن ناپوشیده نزد خدا دعا کند.» (رجبی، ۱۳۸۷، ص ۳۶ به نقل از: انجیل، رساله پولس، باب ۱۱، آیه ۳ تا ۱۴)

۵. حکمت حجاب در اسلام

عالمان دینی و متفکران اسلامی در مورد پوشش، با استناد به نصوص دینی، مطالبی آورده‌اند.

۵-۱. حرمت بخشیدن به زن

زن مسلمان، تجسم حرمت و عفت در جامعه است، حفظ پوشش به نوعی احترام گذاردن به زن و محفوظ نگه داشتن وی از نگاه‌های شهوانی و حیوانی است. چنانچه زن، حدود را رعایت ننماید هر بیمار دلی به او طمع نموده و با نگاه آلوده‌اش حریم زن را می‌شکند. آن شخصیتی که باید سالم بماند و نسل سالم تربیت کند، تحت تأثیر دیدهای آلوده به گناه به طرف شهوات شوق داده شده و در نتیجه هویت واقعی‌اش را فراموش کرده در چنگال بیمار دلان و هوسبازان، گرفتار می‌آید و از منش انسانیتش سقوط کرده و به غرقاب حیوانیت می‌رود، در قرآن، آنگاه که حدود پوشش را مطرح می‌سازد به این حکمت اشاره نموده: «ذلک ادنی ان یعرفن فلا

یوذین» «این پوشش، نزدیک‌تر است که زنان به حیا و عفاف شناخته شوند و مورد اذیت ناهلان واقع نشوند. (فتاحی زاده، ۱۳۷۳، ص ۷۹)

۲-۵. مبارزه با نفس

پوشش را می‌توان مهمترین عامل تعدیل امیال انسانی دانست. اشاره‌ای به این مطلب در کلام امیرالمؤمنین علی علیه السلام است: «زکات الجمال، العفاف.»^۱ «زکات زیبایی عفاف است».

۳-۵. جواز حضور در اجتماع

اسلام با طرح پوشش زن در حقیقت جواز حضور در اجتماع او را رقم زده است. (فتاحی زاده، ۱۳۷۳، ص ۸۱)

۴-۵. ایجاد امنیت

جامعه موظف است امنیت را در ابعاد مختلف، برای افراد فراهم سازد، بخش عمده‌ای از این مهم بر عهده زن است که با حفظ پوشش به این امر جامه عمل بپوشاند. (همان، ص ۸۲)

۶. حدود پوشش از نظر نصوص دینی

روایات پوشش تمام بدن را واجب شمرده و صورت و دست‌ها را استثنا کرده است.

از جمله بیعت‌هایی که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از زنان گرفت این بود که در خلوت با مردان مسافرت و نشست و برخاست نکنند. (نوری، ۱۳۱۹ق، ص ۱۳۳) پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «ای حواء زینت خود را برای غیر شوهرت ظاهر نکن برای زن حلال نیست که مچ و پایش را برای مردی غیر شویش آشکار کند که اگر چنین کرد، همیشه در لعنت

۱. غرر الحکم و دررالکلم، ج ۴، ص ۱۰۵.

الهی است و فرشتگان او را لعن کرده و عذابی دردناک برایش مهیا می‌شود.» (همان، ص ۵۴۹) امام علی علیه السلام فرمود: «ای بندگان خدا، بدانید که گفت و گو و اختلاط مردان با زنان نامحرم، سبب مصیبت و گرفتاری شده و دل‌ها را منحرف می‌سازد و پیوسته به زنان چشم دوختن نور دیده را خاموش می‌گرداند و همچنین با گوشه چشم به زنان نگاه کردن از حيله و دام‌های شیطان است.» (مجلسی، ج ۷۴، ص ۲۹۱) پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم دستور داد که شب هنگام که نماز تمام می‌شود اول زن‌ها بیرون بروند، بعد مردها، ایشان خوش نمی‌داشت که زن و مرد در حال اختلاط از مسجد بیرون روند، زیرا فتنه‌ها از همین اختلاط‌ها بر می‌خیزد. همچنین برای اینکه برخورد و اصطکاک ریخ ندهد دستور می‌داد مردان از وسط و زنان از کنار کوچه‌ها بروند. (کلینی، ج ۵، ص ۵۱۸)

۷. پاسخ به شبهه تبعیض آمیز بودن حجاب

شبهه: طبق فتوای مشهور فقها زنان باید در برابر نامحرم همه بدن به استثنای وجه و کفین را بپوشانند؛ ولی این مقدار پوشش برای مردان واجب نیست. چرا حجاب زن و مرد تفاوت دارد؟ آیا این تفاوت در پوشش حکمی ظالمانه و تبعیض - آمیز و تحقیرآمیز در حق بانوان نیست؟

پاسخ اینکه احکام تشریعی اسلام، متناسب با ویژگی‌های تکوینی انسان و منظور تأمین مصالح و دفع مفسداتی که افراد را تهدید می‌کند، وضع شده‌اند. تفاوت اجمالی زن و مرد در برخی از احکام تشریعی مانند وجوب حجاب بر بانوان و وجوب جهاد بر آقایان نیز از تفاوت‌های تکوینی آن‌ها سرچشمه گرفته است. بر اساس احادیث، میزان حیا و شرم در بانوان بیشتر از مردان است. در روایتی نقل شده است: الحیاء عشرة اجزاء فتسعة فی النساء و واحد فی الرجال (ری شهری، میزان الحکمه، ج ۲، ص ۵۷۰) «حیا و شرم ده بخش دارد که نه بخش آن در زنان و یک بخش آن در مردان

است.» همین زیاد بودن شرم و حیا در بانوان اقتضا می‌کند که متناسب با این ویژگی تکوینی و فطری، میزان حجاب و پوشش ظاهری آنان بیشتر باشد. بنابر این می‌توان گفت تکلیف بیشتر بانوان به حجاب و پوشش افزون‌تر نسبت مردان نیز نه تنها نشانه تحقیر آنان نیست، بلکه نشانه نگاه ویژه و ارزشمند خداوند به بانوان به منظور ایفای بیشتر و بهتر رسالت اخلاقی و تربیتی آنان در خانواده و اجتماع است. (مهدی زاده، ۱۳۹۰، ص ۱۶۶)

نتیجه‌گیری

یکی از مهم‌ترین دلایل پوشش زن در اسلام، جلوگیری از شیوع فحشاء و فساد در جامعه و کنترل غریزه شهوت آدمی است، قرآن کریم وقتی در مورد کنترل این غریزه به عنوان یکی از وظایف اصلی مؤمنان سخن می‌گوید به آنان دستور می‌دهد در خصوص شهوات و غرایز جنسی، راه اعتدال را پیش گیرند و از آن عدول نکنند. (مومنون، ۵-۷) قدم اول در کنترل شهوت این است که حریم بین زن و مرد رعایت شود، زیرا از آیات حجاب استفاده می‌شود که علت وجوب پوشش، تحریک‌آمیز بودن ظاهر زن برای مرد است. از این رو قرآن در مواردی که زن برای مرد حالت تحریک‌آمیزی ندارد، حجاب را لازم نمی‌داند؛ که از جمله به این موارد در سوره مبارکه نور اشاره شده است. بنابراین هدف اصلی حجاب علاوه بر آنکه بدون شک فرصتی است مناسب برای حضور صحیح و سالم زن در اجتماع، از یک طرف انحصار کامیابی‌های جنسی به محیط خانواده و مشروع و از طرف دیگر جلوگیری از طغیان غریزه جنسی و گسترش فساد و تباهی اخلاق در سطح جامعه می‌باشد.

پیشنهاد پژوهشی

امروزه مسئله حجاب به یک امر مهم و حیاتی در جامعه تبدیل شده است. به

جهت اهمیت موضوع، در ادامه دانشجویان و پژوهشگران بزرگوار را به انجام پژوهش در رابطه با موضوعاتی که ذیلاً بدان‌ها اشاره می‌کنیم، دعوت می‌نماییم.

۱. بررسی نقش و تأثیر فضای مجازی بر حجاب زنان مسلمان.
۲. بررسی نقاط ضعف پژوهشگران مسلمان در بیان مسئله حجاب در جامعه کنونی.
۳. بررسی نقش و تأثیر روانشناسی اسلامی در میزان کارا بودن مسئله حجاب.
۴. بررسی چگونگی بیان مسئله حجاب بر اساس آموزه‌های اسلامی؛ با محوریت انسان.

منابع

قرآن کریم

۱. ابن زهره، حمزه بن علی، غنی النزوع، قم: اعتماد، ۱۴۱۷.
۲. ابوشقه، عبدالحلیم، تحریر المرثه فی عصر الرساله، چاپ اول، کویت، دارالعلم، ۱۴۱۱ق.
۳. ابن منظور، جمال الدین، لسان العرب، بیروت: دارالجلیل، ۱۴۰۸.
۴. آبراهام کهن، ترجمه گرگانی، گنجینه‌ای از تلمود، بی‌جا، بی‌تا.
۵. بخاری، محمد بن اسماعیل، صحیح البخاری، بیروت، دارالمعرفه، بی‌تا.
۶. جمعی از نویسندگان، تفسیر نمونه، چاپ هشتم، تهران، دارالکتب اسلامی، ۱۳۶۳.
۷. جاوید، جواد، تاملی بر مفهوم حجاب در ادیان الهی، تهران، پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی، ۱۳۸۸.
۸. حداد عادل، غلامعلی، فرهنگ برهنگی و برهنگی فرهنگی، ج ۶، تهران: سروش، ۱۳۷۴.
۹. حمیری، عبدالله بن جعفر، قرب الاسناد، قم، مؤسسه آل‌البیت، ۱۴۱۳ق.
۱۰. حر عاملی، محمد بن الحسن، وسائل الشیعه، بی‌جا، بی‌تا.
۱۱. حاذق، مجید: حمزه پور، زهرا، بررسی و تحقیق پیرامون حجاب، تهران: خرسندی، ۱۳۹۰.
۱۲. دورانت، ویل، تاریخ تمدن، ج ۱، ترجمه احمد آرام، ع. پاشایی و امیر حسین آریان‌پور، تهران: علمی فرهنگی، بی‌تا.
۱۳. رجبی، عباس، حجاب و نقش آن در سلامت روان، قم، انتشارات مؤسسه آموزشی امام خمینی، ۱۳۸۷.
۱۴. الزبیدی، محمد مرتضی، تاج العروس، بیروت: المکتبه الحیاه، ۱۲۰۵.

۱۵. علم الهدی، سید احمد، حجاب و عفاف، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۹۱.
۱۶. عبدالله بن احمد، المغنی، بیروت، دارالکتب العربی، بی تا.
۱۷. العلایلی، عبدالله، معجم المصطلحات العلمیة والفنیة، بیروت: دارالجلیل، بی تا.
۱۸. ضیاپور، جلیل، پوشاک هخامنشی ها و مادی ها بر مبنای نقوش تخت جمشید، تهران: وزارت فرهنگ و هنر، بی تا.
۱۹. الطبرسی، ابی علی الفضل بن حسن، مجمع البیان، بیروت، موسسه الاعلمی المطبوعات، ۱۴۱۵.
۲۰. طوسی، محمدبن حسن، التبیان، لبنان، دار احیاء التراث العربی، بی تا.
۲۱. الطبری، ابی جعفر محمد، جامع البیان، بیرون: دارالفکر، ۱۴۱۵.
۲۲. الطریحی، فخر الدین، مجمع البحرین، بی جا: مکتب نشر الثقافه الاسلامیه، ۱۴۰۸.
۲۳. طباطبایی، سید محمدحسین، تفسیر المیزان، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۶۰.
۲۴. طباطبایی نسب، سید محمدرضا، حجاب بهترین انتخاب، تهران، موسسه نورالائمه، ۱۳۹۳.
۲۵. فتاحی زاده، فتحیه، حجاب از دیدگاه قرآن و سنت، قم، مرکز انتشارات دفتر تبلیغات، ۱۳۷۳.
۲۶. قاسمی، محمد جمال الدین، محاسن التاویل، چاپ دوم، بیروت، دارالفکر، ۱۳۹۸ ق.
۲۷. الکلینی، محمدبن یعقوب، الکافی، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۸۸.
۲۸. مجلسی، محمد باقر، بحارالانوار، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۸۹.
۲۹. منظور اجداد، سید محمدحسین، مرجعیت در عرصه اجتماع و سیاست، تهران: بی تا. ۱۳۷۹.
۳۰. المودودی، ابوالاعلی، الحجاب، بیروت، دارالثقافه، بی تا.
۳۱. مطهری، مرتضی، حجاب در اسلام، صدرا، بی تا.
۳۲. مهدی زاده، حسین، فلسفه حجاب، قم: امام خمینی (ره)، ۱۳۹۰.
۳۳. نوری، حسین بن محمد تقی، مستدرک الوسائل، بی جا، ۱۳۱۹ ق.